

Kinder Torah

ת"ב

Beautiful Music

The experiment was about to begin. The special soundproofed room was absolutely silent. In the middle sat two musical instruments – a small violin and a huge bass fiddle, both perfectly tuned. The violinist expertly drew his bow across the string, bringing out a perfect “C” note. Everyone waited with baited breath. Yes, they could hear it. The string of the bass was vibrating, also playing a perfect “C”. The instruments were in perfect harmony, and the bass could be played without even touching it.

The Malbim uses this parable to describe the relationship between man and the world. Hashem designed the universe with a master plan. All of the forces and the events that He executes in all of the worlds are all directed by the actions of ... man. We are compared to the little violin, and the universe to the big bass. If we listen to and play the sweet tunes of Hashem’s mitzvos, then the universe will reverberate with beautiful music. Wonderful events, filled with blessing are the result. However, if we play the sad, lamenting music that comes from sins, the big universe will respond with destruction and suffering.

*Kinderlach . . .
Many people are putting much thought into shaping world events. There are so many crises, and so many situations that seem helpless. We just keep hearing more and more sad music. We can change all of that. If we begin playing happy tunes, the world will respond. The next time you pray, sing a beautiful song to Hashem. Tell Him how much you love Him and His mitzvos. Give tzedaka with a big smile on your face, thanking the poor person for giving you the opportunity to fulfill this mitzvah. Let the melody of Torah learning fill your heart. Waltz through the day, twirling around mitzvah after mitzvah. Make beautiful music and change the world.*

Inside and Out

“And so we see that this p’shat in Rashi

can answer the thirteen questions that we asked from these seven Gemoras.”

The talmidim look at each other in amazement.

“That shiur (lecture) was absolutely brilliant.”

“I agree. It was a masterpiece. The Rebbe is a true talmid chochom in every sense of the word. We have not discovered any subject in Torah that he does not know fluently.”

“It’s no wonder. He learns day and night. He delves into every gemora deeply and reviews it many, many times.”

“I have another way to identify him as a true talmid chochom.”

“What is that?”

“He has exemplary middos (character traits). He is so patient with all of the talmidim (students).

Although they are far below his level in Torah learning, he takes the time to patiently explain even the simplest points

to them.”

“Now that you mention it, I notice other outstanding middos. He is warm and friendly to everyone, greeting them with a smile. He is so reserved, never asserting his authority or flaunting his greatness. Even his movements are so gentle and thought out. He carries himself so humbly.”

“He is like the Aron Kodesh!”

“What an unusual statement. Why do you say that? And furthermore, what do his good middos have to do with his being a talmid chochom?”

“The two questions have one answer. Look in the parasha, where the Torah describes the Aron Kodesh. ‘You shall make the aron of shittim wood...and you shall coat it with pure gold outside and inside’ (Shemos 25:10,11).”

“One minute. I understand the reason for the outside coating of pure gold. It will beautify the Holy Ark. However, why does the inside have to be gold? No one ever sees that.”

“Brilliant! The Gemora (Yuma 72b) addresses this point. ‘Any talmid chochom whose inside is not like his outside is not a talmid chochom.’ What are the inside and outside referring to? The Keli Yakar on the parasha elaborates. Those who learn Torah must take special care to purify their hearts. Hashem Alone can look

into a person’s heart. A person must sincerely become an embodiment of the wisdom that he learns. That is a truly wise man, a genuine talmid chochom.”

“I see. One’s thoughts, emotions, and actions must be as well thought out as his Torah learning. Giving a brilliant shiur is only part of the story. One must be brilliant in his middos also.”

“Well said. We should all become living examples of the Aron Kodesh – inside and out.”

“Amen.”

Kinderlach . . .

Growing up to be a talmid chochom is a lofty goal in life. You should merit achieving it. As you know, much serious learning is required. Just as important is the work on perfecting ones middos. Patience, mercy, kindness, perseverance, understanding, seriousness, as well as many other middos all require effort to improve. That is part of growing in Torah. A true talmid chochom is as brilliant in his middos as he is in his Torah knowledge. Become a real talmid chochom – inside and out.

Symphony

What was the ultimate purpose of the Mishkan (Tabernacle) and its counterpart, the Beis HaMikdash (Holy Temple)? The Malbim describes the scene during the Holy Festivals. There in Yerushalaim, the city where heaven meets earth, all of the souls of the Jewish nation united like one man. This one united soul contained all of the ruchnius (spirituality) which illuminates the entire world. Each and every person directed his heart to one place. This completed the spiritual structure of the Beis HaMikdash. As the verse states, “Make a mikdash for Me and I will dwell among you” (Shemos 25:8) -- within your souls which are united in this holy place. If each individual Jew is a musical instrument, then the gathering at the Beis HaMikdash was a symphony.

Kinderlach . . .

“For your salvation we wait all of the day” (15th blessing of the daily prayers). Now we have a better idea what we are waiting for. A time of complete unity of the Jewish people, in the holiest place in the world. No more fighting, struggles, or wars. Only peace and harmony and the closest possible connection with Hashem. Oh how we wait.

והגדת לבנו

תוכו כברו

"אזו אנו רואים שהפשט הזה ברש"י יש בו משום תשובה לשלוש עשרה שאלות ששאלנו משבע גמרות שונות."

התלמידים מביטים זה בזה בהתפעלות.

"השיעור הזה ממש מבריק."

"אני מסכים. מלאכת מחשבת אמיתית. הרב הוא באמת תלמיד חכם במלוא מובן המילה. עוד לא מצאנו שום נושא בתורה שאין הוא בקי בו לגמרי."

"אין פלא. הוא לומד יום ולילה. הוא מעמיק בכל גמרא וחוזר עליה פעמים רבות."

"יש לי דרך אחרת לדעת שהוא תלמיד חכם אמיתי."
"ומה?"

"המידות שלו מושלמות. הוא סבלני כל כך כלפי כל התלמידים. על אף שהם ברמה הרבה יותר נמוכה משלו בלימוד תורה, הוא מקדיש להם את הזמן כדי להסביר בסבלנות אפילו את הדברים הפשוטים ביותר."

"אכן, בשל דבריך אלה, גם אני שם לב כעת שבאמת מידותיו מצויינות. הוא פונה לכולם בחום ובנימה ידידותית, ומקדם כל אחד בחיור. והוא גם צנוע – לא כופה את סמכותו על אחרים ולא מתפאר בגדלותו. אפילו תנועותיו הן עדינות ומחושבות. הוא מתנהג בענוה אמיתית."
"הוא כמו ארון הקודש!"

"איזה משפט מוזר! מדוע אתה אומר זאת? ומלבד זאת, מה הקשר בין המידות הטובות שלו לבין היותו תלמיד חכם?"

"לשתי השאלות תשובה אחת. הבט בפרשת השבוע, שבה התורה מתארת את ארון הקודש. 'ועשית ארון עצי שיטים וציפית אותו זהב טהור מבית ומחוץ...' (שמות כ"ה, י"א-י"ב)."

"רגע אחד. אני מבין את הסיבה לציפוי החיצוני מזהב טהור – זה מייפה את ארון הקודש. אך לשם מה לצפות גם את החלק הפנימי בזהב? הרי אף אחד לא רואה את פנים הארון."

"נכון! הגמרא (יומא ע"ב ע"ב) מתייחסת לנקודה זו. 'כל תלמיד חכם שאין תוכו כברו (שהפנימיות

שלו היא כמו החיצונית שלו) אינו תלמיד חכם.' מה הוא הפנים והחוץ של תלמיד חכם? הכלי יקר על הפרשה מסביר. אלה שלומדים תורה חייבים להקפיד גם לטהר את לבותיהם. רק ה' יראה ללבב – ללב האדם. על האדם להיות באמת התגלמות של החכמה שהוא לומד. אדם כזה הוא באמת חכם – תלמיד חכם אמיתי."

"אני מבין. המחשבות, הרגשות והמעשים שלו חייבים להיות מחושבים בדיוק כמו לימוד התורה שלו. העברת שיעור מבריק היא רק חלק מהעניין. המידות גם כן צריכות להיות מבריקות."

"הגדרה מצויינת. יהי רצון שנהיה כולנו הדגמה חיה של ארון הקודש – תוכנו וברנו כאחד."
"אמן."

מוזיקה נפלאה

הנסו עמד להתחיל. שקט מוחלט שרר בחדר האטום לצלילים. במרכז עמדו שני כלי נגינה – כינור קטן וקונטרבס גדול מכוונים היטב. הכנר משך בקשת על פני המיתרים והפיק צליל "דו" מושלם. כולם חיכו בנשימה עצורה. כן, הם שמעו זאת. מיתר הקונטרבס נרעד מעצמו והשמיע גם הוא "דו" מושלם. כלי הנגינה היו בהרמוניה מושלמת ואפשר היה לנגן בקונטרבס מבלי לגעת בו כלל וכלל.

המלבי"ם משתמש במשל זה כדי לתאר את היחס בין האדם לעולם. ה' ברא את העולם על פי תכנית מיוחדת. כל הכוחות והמאורעות שהוא מוציא לפועל בכל העולמות, כולם מכוונים על ידי מעשי... האדם. אנחנו נמשלים לכינור הקטן, והעולם – לקונטרבס הגדול. אם אנחנו קשובים ומנגנים את המנגינה המתוקה של מצוות ה', אז כל העולם כולו מהדהד במוזיקה נפלאה, והתוצאה היא – מאורעות נפלאים מלאים בברכה ה'. לעומת זאת, אם ננגן את מנגינת האבל העצובה הנובעת מן החטאים, העולם הגדול יגיב בהרס ובסבל.

ילדים יקרים...

אנשים רבים מקדישים הרבה מחשבה כדי לתכנן מאורעות עולמיים. יש כל כך הרבה אסונות ומשברים, וכל כך הרבה מצבים הנראים חסרי תקווה. כל הזמן אנחנו שומעים עוד ועוד מנגינות עצובות. ביכולתנו לשנות את כל זה. אם אנחנו נתחיל לנגן מנגינות שמחות – העולם יגיב בחזרה. בפעם הבאה שאתם מתפללים, שירו שיר נפלא לה'. ספרו לו כמה אתם אוהבים אותו ואת מצוותיו. תנו צדקה בחיור גדול, ואמרו תודה לעני על שזכה אתכם במצוות צדקה. תנו למנגינת לימוד התורה למלא את לבכם. העבירו את היום בריקוד ממצוה למצוה. הפיקו מוזיקה נפלאה ושנו את העולם.

סימפוזי

מה היתה התכלית הנשגבה של המשכן ושל בית המקדש? המלבי"ם מתאר את המראה בזמן החגים והמועדים. שם בירושלים, בעיר בה נפגשים שמים וארץ, התאחדו כל נשמות עם ישראל כאיש אחד. נשמה מאוחדת זו הכילה את כל הרוחניות שהאירה את כל העולם כולו. כל אדם כיוון את ליבו למקום אחד. זו היתה השלמה למבנה הרוחני של בית המקדש, כמו שכתוב בפס' 'ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם' (שמות כ"ה, ח') – בתוך נשמותיהם המאוחדות כאן במקום קדוש זה. אם כל יהודי הוא כלי נגינה, הרי שההתכנסות בבית המקדש היתה סימפוזי שלמה.

ילדים יקרים...

"לישועתך קיינו כל היום" (הברכה החמש עשרה בתפילת שמונה עשרה). עכשו אנו מבינים טוב יותר למה אנחנו מצפים. לזמן של אחדות מושלמת של עם ישראל במקום הקדוש ביותר בעולם. ללא מריבות, מאבקים או מלחמות. רק שלום והרמוניה והקשר הקרוב ביותר שרק אפשר לה', אוי, כמה שאנחנו מחכים.

ילדים יקרים...

לגדול להיות תלמיד חכם – זוהי מטרה נעלה בחיים. יהי רצון שתוכו להגשימה. כפי שאתם יודעים, יש צורך בלימוד ובהשקעה רבה כדי להגיע לכך. אך החשיבות של עבודה על המידות אינה נופלת מחשיבות עצם לימוד התורה. סבלנות, רחמים, טוב לב, התמדה, הבנה, ורצינות, כמו גם מידות רבות אחרות – כדי להגיע אליהן דרוש מאמץ רב. זוהי חלק מהתפתחות האדם כבן תורה. תלמיד חכם אמיתי מבריק במידותיו כמו שהוא מבריק בידיעותו בתורה. היו לתלמידי חכמים אמיתיים – בפנים ובחוץ.